

Stk. 2. En i henhold til foranstående eller i henhold til de hidtil herom gældende bestemmelser i folkeforsikringsloven godkendt foranstaltning kan ikke uden samtykke af socialministeren og ministeren for byggeri og boligvæsen overgå til anden benyttelse.

Stk. 3. Såfremt en kommunalbestyrelse, for så vidt angår en før nærværende lovs ikrafttræden opført eller erhvervet ejendom, opfører den årlige udgift som aldersrenteudgift i overensstemmelse med § 40, stk. 12 a, i bekendtgørelse nr. 176 af 15. april 1948 af lov om folkeforsikring, jfr. nærværende lovs § 36 e, stk. 4, finder bestemmelsen i nævnte lovs § 40, stk. 12 b, som ændret ved lov nr. af 1949, tilsvarende anvendelse.

§ 36 g.

Stk. 1. Ret til nedsættelse af boligafgift eller leje til et af socialministeren efter samråd med ministeren for byggeri og boligvæsen fastsat beløb har efter begæring en aldersrente-modtager, invaliderentemodtager eller modtager af hjælp til kronisk syge i henhold til lov om offentlig forsorg §§ 247 og 248, såfremt den pågældende i økonomisk eller anden henseende er vanskeligt stillet og er boligtager eller lejer i en for sådanne personer egnet lejlighed i en ejendom, hvor lejen i henhold til boligstøttelovgivningen er godkendt af det offentlige, eller hvis ejer er indgået på at lade størrelsen af lejebeløbet godkende af det offentlige. Denne godkendelse meddeles af ministeren for byggeri og boligvæsen, og senere lejeforhøjelser skal godkendes af kommunalbestyrelsen under rekurs til ministeren eller den myndighed, han måtte bemyndige dertil. § 31, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Begæring om nedsættelse i henhold til nærværende bestemmelser indgives til kommunalbestyrelsen. Nedsættelsen indtræder fra og med begyndelsen af den måned, der følger nærmest efter indgivelse af begæring om nedsættelse.

Stk. 3. Nedsættelse af leje i henhold til stk. 1 er betinget af, at vedkommende boliganvisningsudvalg eller, i kommuner hvor bestemmelserne i afsnit 1 i lov nr. 141 af 31. marts 1949 om boliganvisning ikke er bragt i anvendelse, kommunalbestyrelsen godkender lejlighedens udlejning til den pågældende nedsættelsesberettigede person.

Stk. 4. For enlige personers og for barnløse ægtepars vedkommende er nedsættelsen betinget af, at lejligheden højst rummer 1 værelse for hver tilskudsberettiget person og for dennes ægtefælle, dog at lejligheden altid kan rumme 2 værelser. Kravet om en maksimumstørrelse for lejligheden gælder dog ikke uden for bymæssige bebyggelser med over 1 000 indbyggere, ligesom det ikke gælder, efter at den ene af to eller flere nedsættelsesberettigede boende i samme lejlighed er afgået ved døden.

Stk. 5. Såfremt en familie opfylder betingelserne for huslejenedsættelse både efter foranstående regler og efter reglerne om huslejenedsættelse for familier med børn, kommer, under hensyntagen også til bestemmelsen i § 40, stk. 9 i bekendtgørelse nr. 176 af 15. april 1948 af lov om folkeforsikring, som ændret ved lov nr. af 1949, de for familien gunstigste regler til anvendelse.

Stk. 6. Bestemmelserne i § 36, stk. 3, 2. pkt., § 36 a, § 36 b, stk. 2, § 36 c og § 36 d finder tilsvarende anvendelse ved ydelse af de heromhandlede begunstigelser.

Stk. 7. Udgør det beløb, hvormed lejen vil være at nedsætte i henhold til foranstående, mindre end 5 kr. månedlig, bortfalder nedsættelsen.

Stk. 8. For beboelsesejendomme, hvortil der ydes lån i henhold til § 10 eller tilskud i henhold til § 14, kan ministeren for byggeri og boligvæsen stille krav om, at en passende del af lejlighederne indrettes for de i stk. 1 omhandlede personer. Bestemmelserne i § 11, stk. 3, 2. pkt. og § 35 finder da tilsvarende anvendelse.